

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 31.5.2018
COM(2018) 381 final

2018/0205 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie dostosowania obowiązków sprawozdawczych w dziedzinie polityki ochrony środowiska w drodze zmiany dyrektyw 86/278/EWG, 2002/49/WE, 2004/35/WE, 2007/2/WE, 2009/147/WE i 2010/63/UE, rozporządzeń (WE) nr 166/2006 i (UE) nr 995/2010 oraz rozporządzeń Rady (WE) nr 338/97 i (WE) nr 2173/2005

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W czerwcu 2017 r. Komisja opublikowała kompleksową ocenę adekwatności sprawozdawczości i monitorowania w zakresie polityki ochrony środowiska UE¹ („ocena adekwatności”) oraz opracowała plan działania. W działaniu 1 zauważono, że pewne usprawnienie sprawozdawczości można w najlepszy sposób osiągnąć poprzez zmianę odpowiednich przepisów prawnych. Aby wdrożyć to działanie, zmiany ustawodawstwa można przygotować pojedynczo lub połączyć w jednym wniosku, który zmienia kilka aktów prawnych w dziedzinie środowiska wyłącznie w odniesieniu do przepisów dotyczących sprawozdawczości („wniosek o dostosowanie”). Niniejszy wniosek o dostosowanie został przygotowany na podstawie dowodów zawartych w ocenie adekwatności oraz w innych ocenach, które niedawno przeprowadzono w odniesieniu do poszczególnych aktów prawnych. Celem wniosku o dostosowanie jest poprawa bazy dowodowej służącej realizacji polityki UE, zwiększenie przejrzystości dla obywateli oraz uproszczenie sprawozdawczości, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Wniosek stanowi część działań służących lepszemu stanowiowi prawa w dziedzinie polityki ochrony środowiska. Spójne podejście do sprawozdawczości i monitorowania w dziedzinie środowiska stanowiło element oceny adekwatności.

Wniosek przyczynia się również do osiągnięcia celu priorytetowego 4 pkt 65 określonego w 7. programie działań w zakresie środowiska², który wymaga, aby społeczeństwo miało dostęp do jasnych informacji na temat środowiska na poziomie krajowym. Pomoże on również zapewnić obywatelom przegląd sytuacji w dziedzinie ochrony środowiska w całej Europie oraz pomoże krajowym organom publicznym w rozwiązywaniu problemów transgranicznych. W tym celu wniosek zawiera odniesienia i gwarantuje spójność z wymogami dyrektywy 2003/4/WE w sprawie dostępu do informacji dotyczących środowiska³ oraz dyrektywy 2007/2/WE w sprawie danych przestrzennych⁴.

W kontekście oceny adekwatności przeprowadzono przekrojową i kompleksową analizę obowiązków sprawozdawczych przewidzianych we wszystkich odnośnych aktach prawnych w dziedzinie środowiska⁵. Analiza ta obejmowała również spójność istniejących obowiązków. W rezultacie zidentyfikowano szereg aktów prawnych⁶, w których można byłoby zmienić obowiązki sprawozdawcze, aby je usprawnić. Wniosek przygotowano w celu zapewnienia spójnego podejścia w różnych aktach prawnych poprzez, w stosownych przypadkach:

¹ SWD(2017) 230.

² Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171.

³ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26), wdrażająca wymogi dotyczące dostępu do informacji na podstawie Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus).

⁴ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁵ COM(2017) 312 oraz SWD(2017) 230.

⁶ SWD(2017) 230, załącznik VI.

- zwiększenie przejrzystości;
- zapewnienie bazy dowodowej na potrzeby przyszłych ocen;
- uproszczenie i zmniejszenie obciążenia administracyjnego państw członkowskich i Komisji.

Jest on również spójny z niedawnym wnioskiem Komisji dotyczącym zmiany dyrektywy w sprawie wody pitnej⁷, w którym uwzględniono wyniki oceny adekwatności.

• **Spójność z innymi politykami Unii**

Spójność z innymi politykami UE przeanalizowano w ramach oceny adekwatności sprawozdawczości i monitorowania w dziedzinie środowiska⁸. Ogólnie rzecz biorąc, modernizacja zarządzania informacjami jest zgodna ze strategią jednolitego rynku cyfrowego oraz polityką lepszego stanowienia prawa, np. poprzez zmniejszenie obciążenia administracyjnego.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• **Podstawa prawna**

Zgodnie z pierwotnymi aktami prawnymi, które są zmieniane, podstawą prawną niniejszego wniosku są art. 114, art. 192 ust. 1 oraz art. 207.

• **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

W dziedzinie regulacji ochrony środowiska UE posiada kompetencje dzielone z państwami członkowskimi. Oznacza to, że UE może stanowić prawo jedynie w takim zakresie, w jakim pozwalają na to traktaty, oraz musi przestrzegać zasad konieczności, pomocniczości i proporcjonalności. Celem wniosku jest optymalizacja już istniejących obowiązków w zakresie monitorowania wdrożenia oraz przejrzystości i sprawozdawczości w odniesieniu do prawodawstwa UE, między innymi aby zmniejszyć obciążenia państw członkowskich. Biorąc pod uwagę charakter działań określonych we wniosku o dostosowanie, cel ten można osiągnąć jedynie na poziomie UE, a nie na poziomie krajowym. Podejście to zwiększa pomocniczość i przybliża obywateli do informacji na temat wdrożenia przepisów.

• **Proporcjonalność**

Wniosek o dostosowanie opiera się na ustaleniach sformułowanych w ramach niedawnych ocen i przekłada te ustalenia na zmiany legislacyjne służące zapewnieniu, aby Komisja Europejska miała dostęp do właściwych informacji we właściwej formie i we właściwym czasie. Jak stwierdzono w ocenie adekwatności, aktualny stan sprawozdawczości wskazuje na to, że jest ona w dużej mierze skuteczna, a obciążenie administracyjne jest umiarkowane, uzasadnione i proporcjonalne (szacowane koszty wynoszą 22 mln EUR rocznie). Korzyści, takie jak lepsze wdrożenie przepisów i lepsze informowanie społeczeństwa, znacznie przewyższają koszty. Oczekuje się przyrostu wydajności poprzez usprawnienie procesu sprawozdawczości w sposób bardziej przekrojowy i strategiczny, tak aby uprościć go i zmniejszyć obciążenie. Wniosek jest proporcjonalny, ponieważ upraszcza sprawozdawczość

⁷ COM(2017) 753 final.

⁸ Wniosek nie dotyczy sprawozdawczości w dziedzinie zmiany klimatu. W obszarze polityki energetycznej i przeciwdziałania zmianie klimatu Komisja zaproponowała już uproszczenie obowiązków w zakresie planowania, sprawozdawczości i monitorowania – „Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzania unią energetyczną”, COM(2016) 759.

tam, gdzie ma to sens, wzmacnia przejrzystość i udzielanie informacji obywatelom tam, gdzie wcześniej nie miało to miejsca, lub zwiększa bazę dowodową tam, gdzie wykazano, że jest ona niewystarczająca do dokonania oceny zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa.

- **Wybór instrumentu**

Wybrany instrumentem prawnym jest rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post* / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Niniejszy wniosek opiera się na wynikach oceny adekwatności sprawozdawczości i monitorowania w zakresie polityki ochrony środowiska UE⁹. Ocena ta objęła 181 obowiązków sprawozdawczych przewidzianych w 58 aktach prawnych UE w dziedzinie środowiska. Wymagają one informacji liczbowych i przestrzennych, ale większość z nich ma format tekstowy – najtrudniejszy do raportowania, porządkowania i analizy. Częstotliwość składania sprawozdań jest różna. Około połowa z nich musi być składana raz na dwa lata lub rzadziej, a około połowa skutkuje złożeniem sprawozdania przez Komisję do innych instytucji unijnych. Procesy są również zróżnicowane, ale wydaje się, że przebiegają najsprawniej, kiedy dane przetwarza Europejska Agencja Środowiska. Stwierdzono, że istnieje możliwość poprawy w odniesieniu do niektórych zagadnień przekrojowych (takich jak usprawnienie sprawozdawczości w celu większego ujednolicenia tego procesu we wszystkich państwach członkowskich) oraz określonych aktów prawnych. Następujące oceny indywidualne dostarczyły dalszych, bardziej szczegółowych dowodów dotyczących obowiązków sprawozdawczych przewidzianych w następujących aktach prawnych:

- dyrektywie 2002/49/WE (dyrektywa w sprawie hałasu w środowisku)¹⁰;
- dyrektywie 2004/35/WE (dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko)¹¹;
- dyrektywie 2007/2/WE (dyrektywa w sprawie INSPIRE – infrastruktury informacji przestrzennej)¹²;
- dyrektywach 2009/147/WE i 92/43/EWG (tj. dyrektywy ptasia i siedliskowa)¹³;
- dyrektywie 2010/63/WE (dyrektywa w sprawie badań na zwierzętach)¹⁴;
- rozporządzeniu (WE) nr 166/2006 (rozporządzenie w sprawie Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (europejski PRTR))¹⁵.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ocena adekwatności obejmowała szereg różnych działań w zakresie konsultacji takich jak konsultacje publiczne¹⁶, w ramach których odpowiedzi przekazali obywatele, organy publiczne, przedsiębiorstwa i organizacje pozarządowe z całej UE. Państwa członkowskie

⁹ SWD(2017) 230.

¹⁰ SWD(2016) 454.

¹¹ SWD(2016) 121.

¹² COM(2016) 478 oraz SWD(2016) 273.

¹³ SWD(2016) 472 final.

¹⁴ COM(2017) 631 oraz SWD(2017) 353.

¹⁵ SWD(2017) 711.

¹⁶ http://ec.europa.eu/environment/consultations/reporting_en.htm

bardzo aktywnie uczestniczyły w tym procesie i poparły cele dotyczące usprawnienia i uproszczenia sprawozdawczości. Istotny wkład wniosła również inicjatywa niektórych państw członkowskich – „Make It Work”¹⁷. Komitet Regionów przygotował i przyjął w dniu 7 kwietnia 2016 r. opinię, w której wezwał Komisję do zbadania korzyści w zakresie efektywności oraz rozwiązania kwestii zbędnych obciążeń administracyjnych w zakresie monitorowania i sprawozdawczości w dziedzinie ochrony środowiska w szczególności poprzez automatyzację narzędzi sprawozdawczych, w drodze poszukiwania synergii w ramach wymogów sprawozdawczości określonych w różnych instrumentach¹⁸. W listopadzie 2015 r., kwietniu 2016 r., wrześniu 2016 r. i grudniu 2016 r. Komisja zorganizowała również szereg wydarzeń w celu omówienia sprawozdawczości w dziedzinie środowiska z zainteresowanymi stronami, w tym z organizacjami pozarządowymi, przedsiębiorstwami i organami publicznymi. Konsultacje te wykazały, że jeżeli chodzi o zasady i cele sprawozdawczości, według respondentów najważniejszą zasadą jest to, że informacje w ramach sprawozdawczości powinny być zbierane raz i udostępniane w miarę możliwości do wielu celów. W kwestii tego, czy „obowiązki sprawozdawcze powinny być określone w poszczególnych aktach prawnych”, większość spośród wszystkich grup zainteresowanych stron, tj. organizacji pozarządowych (56 %), organów publicznych (75 %), obywateli (85 %) i przedsiębiorstw (75 %), wyraziła poparcie. Za najwłaściwszy poziom sprawowania rządów w odniesieniu do harmonizacji procesów sprawozdawczości uważa się poziom UE. Respondenci ogólnie uważali, że systemy informatyczne mają znaczny potencjał pod względem wspierania usprawniania procesów sprawozdawczości i zmniejszania obciążenia administracyjnego¹⁹. Konsultacje z ekspertami z państw członkowskich odbyły się w ramach różnych grup tematycznych zajmujących się realizacją określonych obowiązków sprawozdawczych. Ogólnie rzecz biorąc, eksperci ci zasadniczo poparli konkretne propozycje w swojej dziedzinie. W niektórych obszarach tematycznych podjęto już inicjatywy aktywizujące mające na celu usprawnienie sprawozdawczości wykraczające poza zmianę przepisów (np. utworzenie rejestru instalacji przemysłowych na podstawie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, co jest korzystne dla wielu innych obszarów sprawozdawczości).

Te działania w zakresie konsultacji obejmowały wszystkie istotne kwestie, co uzasadnia brak internetowych konsultacji publicznych w sprawie szczegółów niniejszego wniosku. Przed przyjęciem niniejszego wniosku przeprowadzono jednak ukierunkowane konsultacje z ekspertami zajmującymi się różnymi aktami prawnymi.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków, ponieważ dowody zgromadzono głównie w drodze wyżej wspomnianych ocen.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Ponieważ niniejszy wniosek dotyczący zmiany kilku istniejących aktów prawnych wchodzi w zakres programu sprawności i wydajności regulacyjnej ([REFIT](#)) realizowanego przez Komisję, Komisja przeanalizowała możliwości uproszczenia i zmniejszenia obciążenia.

¹⁷ <http://minisites.ieep.eu/work-areas/environmental-governance/better-regulation/make-it-work/>

¹⁸ <http://cor.europa.eu/pl/activities/opinions/pages/opinion-factsheet.aspx?OpinionNumber=CDR5660/2015>

¹⁹ Zob. SWD(2017) 230, załącznik IV.

Z analizy wynika, że możliwe jest ulepszenie procesu w odniesieniu do sprawozdawczości w tej dziedzinie. Ulepszenie to zmniejszy koszty lub zwiększy korzyści, w szczególności poprzez szersze zastosowanie najbardziej efektywnych procesów oraz szersze wykorzystanie narzędzi i szablonów elektronicznych. Może to wymagać inwestycji początkowej, która jednak zwróci się w perspektywie średnio- i długoterminowej. Ze względu na brak danych, jak wyjaśniono w ocenie adekwatności sprawozdawczości²⁰, szczegółowe koszty i korzyści wynikające z proponowanych środków upraszczających nie zostały określone ilościowo. W załączniku 9 do sprawozdania końcowego z oceny adekwatności „Wsparcie oceny adekwatności obowiązków w zakresie monitorowania i sprawozdawczości wynikających z prawodawstwa UE w dziedzinie środowiska”²¹ przeanalizowano jednak korzyści płynące z uproszczenia unijnych obowiązków sprawozdawczych w dziedzinie środowiska w odniesieniu do szeregu niedawnych lub trwających inicjatyw na rzecz usprawnienia realizowanych w latach 2012–2020. Oczekuje się, że doprowadzi to do zmniejszenia obciążenia związanego z obowiązkami sprawozdawczymi wynikającymi z prawodawstwa UE w dziedzinie środowiska. Ilościowe określenie w kategoriach finansowych wszystkich korzyści płynących z ograniczenia obciążenia nie było możliwe. Na podstawie dostępnych danych liczbowych oszacowano jednak w ramach projektu²², że zmiany te łącznie zmniejszają roczne obciążenie administracyjne państw członkowskich o co najmniej 1,4–2,0 mln EUR rocznie w całej UE-28. W związku z tym zmniejszenie obciążenia w wyniku niniejszego wniosku prawdopodobnie będzie tego samego rzędu wielkości.

Kwestie uwzględnione we wniosku:

- znaczenie i potrzeba pewnych obowiązków sprawozdawczych nie są już jasne;
- terminy i częstotliwość wypełniania obowiązków sprawozdawczych nie odpowiadają głównym potrzebom cyklu polityki;
- rozszerzenie dostępu do informacji i udostępnianie ich społeczeństwu;
- role Komisji i agencji europejskich nie zawsze są jasne i jednoznaczne;
- dostosowanie treści, terminów i procedur do cyklu oceny w ramach Programu lepszego stanowienia prawa.

Wniosek został zatem opracowany z myślą o poprawie sprawności regulacyjnej i uproszczeniu przepisów.

• **Prawa podstawowe**

Systemy informacyjne, które przyczyniają się do poprawy sprawozdawczości, mogłyby powodować problemy mające wpływ na szereg praw wynikających z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, takich jak prawo do dobrej administracji i prawo do skutecznego środka prawnego (art. 41 i 47). Żaden z przepisów niniejszego wniosku nie powinien być interpretowany ani wdrażany w sposób, który nie jest zgodny z europejską konwencją praw człowieka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Nie dotyczy.

²⁰ Zob. w szczególności rozdział 6.

²¹ Zob. http://ec.europa.eu/environment/legal/reporting/fc_overview_en.htm

²² Zob. przypis 19.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

W celu ułatwienia wdrożenia proponowanych zmian opracowano szczegółowy plan wdrażania. Uwydatniono w nim główne problemy i wyzwania oraz konkretne działania, jakie planuje się podjąć w odpowiedzi na nie.

W odniesieniu do niniejszego wniosku nie zaplanowano szczególnego monitorowania, ponieważ proponuje się w nim szereg zmian w wielu aktach prawnych, a ocena nowych przepisów oczekiwana jest w ramach poszczególnych zmienionych aktów prawnych.

Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Tabela 1: Przegląd aktów prawnych i tematów objętych wnioskiem dotyczącym rozporządzenia

Akty prawne objęte wnioskiem	Poprawa przejrzystości i pomocniczości	Uproszczenie/wyeliminowanie sprawozdawczości	Dostosowanie terminów składania sprawozdań	Uproszczenie przeglądów ogólnounijnych / sprecyzowanie roli instytucji	Przygotowanie się do przyszłych ocen
1) Dyrektywa 86/278/EWG (dyrektywa w sprawie osadów ściekowych)	✓	✓			
2) Dyrektywa 2002/49/WE (dyrektywa w sprawie hałasu)	✓	✓	✓	✓	
3) Dyrektywa 2004/35/WE (dyrektywa w sprawie odpowiedzialności za środowisko)	✓				✓
4) Dyrektywa 2007/2/WE (dyrektywa w sprawie INSPIRE)	✓	✓		✓	✓
5) Dyrektywa 2009/147/WE (dyrektywa ptasia)			✓	✓	
6) Dyrektywa 2010/63/WE (dyrektywa w sprawie badań na zwierzętach)	✓	✓		✓	✓
7) Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 (rozporządzenie w sprawie europejskiego PRTR)	✓	✓	✓	✓	
8) Rozporządzenie (UE) nr 995/2010 (rozporządzenie w sprawie drewna)	✓	✓		✓	✓
9) Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 (rozporządzenie CITES)				✓	

Akty prawne objęte wnioskiem	Poprawa przejrzystości i pomocniczości	Uproszczenie/w yeliminowanie sprawozdawcz ości	Dostosowanie terminów składania sprawozdań	Uproszczenie przeglądów ogólnounijnych / sprecyzowanie roli instytucji	Przygotowani e się do przyszłych ocen
10) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 (rozporządzenie FLEGT)	✓	✓		✓	✓
Liczba aktów objętych zmianami	8	7	3	8	5

- Wyjaśnienia ogólnych terminów używanych w tabeli 1

Poprawa przejrzystości i pomocniczości w 8 aktach prawnych

W kontekście niniejszego wniosku oznacza to poprawę przejrzystości i umożliwienie społeczeństwu dostępu do informacji o środowisku w sposób bardziej przyjazny dla użytkownika, zgodnie z wymogami dyrektywy 2007/2/WE i dyrektywy 2003/4/WE, wymogami dotyczącymi publicznego dostępu do informacji oraz ewentualnymi wyłączeniami opartymi na poufności i ochronie danych osobowych (zob. w szczególności art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/4/WE). Większa przejrzystość będzie lepiej służyła instytucjom Unii Europejskiej, państwom członkowskim, obywatelom i innym zainteresowanym stronom. Ma to również wpływ na pomocniczość, ponieważ państwa członkowskie będą uprawnione do informowania obywateli o wdrażaniu przepisów UE w dziedzinie środowiska w sposób bezpośredni, a nie tylko za pośrednictwem systemów wymiany informacji na poziomie UE, jak ma to miejsce obecnie. Porównywanie danych na poziomie UE opiera się na informacjach publikowanych przez państwa członkowskie, co wzmacnia pomocniczość i odpowiedzialność na poziomie krajowym.

Uproszczenie/wyeliminowanie sprawozdawczości w 7 aktach prawnych

Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne przy jednoczesnym udostępnianiu społeczeństwu większej ilości informacji, oraz jak wynika z ustaleń sformułowanych w ramach oceny adekwatności, pomocne byłoby ograniczenie liczby sprawozdań w formacie tekstowym, co zmniejszy opóźnienia w przetwarzaniu informacji. W niektórych przypadkach przydatne byłoby uproszczenie lub wyeliminowanie procesu przekazywania informacji tekstowych i skoncentrowanie się na poprawie publicznego dostępu do informacji.

Dostosowanie terminów składania sprawozdań w 3 aktach prawnych

W niektórych przypadkach ustanowiono mechanizmy sprawozdawcze bez dostosowania różnych wymogów w obrębie tego samego aktu prawnego lub między różnymi aktami prawnymi. Dostosowanie terminów i harmonogramu w ramach tych różnych strumieni sprawozdawczości pomogłoby zmniejszyć obciążenie administracyjne. Zmniejszenie częstotliwości składania sprawozdań lub zapewnienie państwom członkowskim dłuższego odstępu czasu między poszczególnymi etapami sprawozdawczości również zmniejszyłoby obciążenie administracyjne lub poprawiłoby skuteczność procesu.

Uproszczenie przeglądów ogólnounijnych / sprecyzowanie roli instytucji UE w 8 aktach prawnych

Obecnie w ramach dorobku prawnego w zakresie środowiska istnieje szereg strumieni sprawozdawczości. W związku z tym należy sprecyzować role, jakie Komisja i – w niektórych przypadkach – Europejska Agencja Środowiska już odgrywają w odpowiednich procesach sprawozdawczości. Regularne przedstawianie przeglądu informacji faktycznych na temat wdrożenia prawodawstwa i stanu środowiska w UE jest uproszczone, jeżeli aktualne informacje są publikowane przy użyciu nowoczesnych technologii informacyjnych (np. na stronach internetowych), a nie w postaci papierowych sprawozdań przyjmowanych przez Komisję. Formalna rola Komisji powinna natomiast koncentrować się na przeprowadzaniu ocen w stosownych przypadkach (zob. poniżej). Zadania, które obecnie proponuje się określić w prawodawstwie, nie będą miały wpływu na budżet Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) przeznaczony na zadania podejmowane przez EEA w innych obszarach takich jak polityka przeciwdziałania zmianie klimatu. Nie nastąpi realokacja zasobów przeznaczonych na działania EEA w innych obszarach takich jak działanie w dziedzinie klimatu na korzyść realizacji zadań określonych we wniosku. W przypadku innych aktów prawnych, których obecnie nie uwzględniono, rola i zasoby EEA w odniesieniu do wspierania Komisji pod

względem sprawozdawczości w dziedzinie środowiska zostaną określone po zakończeniu trwającej oceny.

Przygotowanie do przyszłych ocen w 5 aktach prawnych

Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa należy regularnie dokonywać oceny funkcjonowania dorobku prawnego w tej dziedzinie. Aby uzyskać informacje na temat wdrożenia prawodawstwa UE w tym obszarze oraz osiągnięcia celów tych przepisów, Komisja powinna przeprowadzać oceny i wzywać państwa członkowskie do udzielenia informacji niezbędnych do tych ocen.

- Wyjaśnienia dotyczące potrzeby wprowadzenia zmian w prawodawstwie w niniejszym wniosku

Dyrektywa 86/278/EWG

Konieczna jest zmiana obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 10 i 17 dyrektywy Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie. Państwa członkowskie powinny w dalszym ciągu gromadzić i publikować odpowiednie dane w ujęciu rocznym, jednak należy uprościć obowiązek sprawozdawczy wobec Komisji. Jednocześnie państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia wyższego poziomu przejrzystości, dzięki któremu odpowiednie informacje będą udostępniane w postaci łatwo dostępnej, elektronicznie, zgodnie z wymogami dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE, w szczególności w zakresie publicznego dostępu do informacji, wymiany danych i usług.

Dyrektywa 2002/49/WE

W odniesieniu do przepisów dyrektywy 2002/49/WE²³ dotyczących sprawozdawczości i monitorowania proponuje się szereg zmian w oparciu o wyniki najnowszych ocen²⁴, drugie sprawozdanie z wykonania tej dyrektywy²⁵, wymogi art. 11 ust. 4 samej dyrektywy oraz ze względu na potrzebę dostosowania przepisów dyrektywy 2002/49/WE do wymogów dyrektywy 2007/2/WE²⁶.

W trakcie oceny przedstawiciele właściwych organów państw członkowskich zaproponowali wydłużenie okresu między złożeniem sprawozdania ze sporządzania map hałasu a złożeniem sprawozdania dotyczącego planów działań z jednego roku do dwóch lat. Dostosowanie to pomogłoby państwom członkowskim lepiej przygotować swoje plany działań – które muszą być oparte na mapach hałasu – oraz skutecznie przeprowadzić w ich sprawie konsultacje publiczne zgodnie z wymogami dyrektywy.

Informacje zwrotne otrzymane w ramach oceny nie wskazują na to, że sam proces sprawozdawczości stanowi znaczne obciążenie administracyjne, ponieważ polega głównie na elektronicznym przesyłaniu Komisji już istniejącej dokumentacji (map hałasu i planów działań). Sam mechanizm sprawozdawczy jest zarządzany przez Europejską Agencję Środowiska i wykorzystywany przez prawie wszystkie państwa członkowskie do przedkładania informacji Komisji. Wprowadzenie obowiązku stosowania mechanizmów sprawozdawczych przez państwa członkowskie umożliwi Komisji i Europejskiej Agencji Środowiska – która ocenia dane dla Komisji – uzyskanie lepszego i szybszego przeglądu

²³ Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, Dz.U. L 189 z 18.7.2002.

²⁴ SWD(2016) 454 final oraz SWD(2017) 230.

²⁵ COM(2017) 151 final.

²⁶ Dyrektywa 2007/2/WE z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE), Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

narażenia ludności w UE na hałas, co pozwoli zaoszczędzić czas i uniknąć zbędnej pracy administracyjnej. Przyczyni się to do osiągnięcia celów dyrektywy. Uprawnienia do sporządzania szczegółowych specyfikacji technicznych dotyczących metodyki, którą należy stosować przy przekazywaniu danych, zostaną powierzone Komisji w drodze procedury komitetowej.

Dyrektywa 2007/2/WE będzie zawierała wymóg, aby związane z hałasem dane geoprzestrzenne o własności geoprzestrzennej były możliwe do znalezienia i dostępne za pośrednictwem metadanych i usług sieciowych w geoportalach krajowych. Jednocześnie dyrektywa 2002/49/WE zawiera wymóg podawania danych do wiadomości publicznej. Proponowane zmiany precyzują obowiązek publikowania danych na geoportalach krajowych, zapewniając w ten sposób dostosowanie obu dyrektyw.

Dyrektywa 2004/35/WE

Z oceny REFIT dotyczącej tej dyrektywy²⁷ wynika, że można jeszcze bardziej poprawić dostępność informacji, w szczególności jeżeli chodzi o niektóre kluczowe dane, które mogą mieć wpływ na środowisko i zdrowie ludzi. Umożliwiłoby to:

- informowanie społeczeństwa o przypadkach szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu, w szczególności gdy istnieje prawdopodobieństwo wpływu takich szkód na ludność;
- podejmowanie przez podmioty i organy niezbędnych działań zapobiegawczych i zaradczych w takich przypadkach; oraz
- zapewnienie Komisji bazy dowodowej potrzebnej do przeprowadzenia właściwej oceny w odniesieniu do celu i wydajności regulacyjnej tej dyrektywy.

Aby zminimalizować obciążenie administracyjne, należy skoncentrować się na zapewnieniu dostępności informacji w formie elektronicznej lub w internecie oraz na zapewnieniu, aby informacje spełniały odpowiednie normy UE, były łatwe w użyciu i porównywalne oraz miały odpowiednią jakość. Dzięki temu publicznie dostępne informacje o środowisku powinny spełniać wymogi dyrektywy 2007/2/WE, w szczególności w odniesieniu do usług i dostępności danych dla społeczeństwa i organów.

Dyrektywa 2007/2/WE

W 2016 r. ukończono sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z wdrożenia dyrektywy w sprawie INSPIRE oraz ocenę REFIT²⁸. W sprawozdaniu z wdrożenia zalecono Komisji dokonanie przeglądu i ewentualnej zmiany przepisów dyrektywy 2007/2/WE. Aby uprościć wdrażanie tej dyrektywy i zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich związane z monitorowaniem, zniesiony zostanie obowiązek składania sprawozdań co trzy lata, przy czym zachowany zostanie jedynie wymóg dotyczący monitorowania w oparciu o wskaźniki monitorowania obliczane bezpośrednio na podstawie metadanych ze zbiorów danych przestrzennych i usług danych przestrzennych dostarczanych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą 2007/2/WE. Pomoże to zapewnić, aby informacje na temat wdrożenia były bardziej aktualne i dostępne dla społeczeństwa w przejrzysty sposób. W praktyce państwa członkowskie będą proszone

²⁷ SWD(2016) 121.

²⁸ COM(2016) 478 oraz SWD(2016) 273.

o dokonywanie corocznej aktualizacji, w razie potrzeby, informacji dotyczących poszczególnych państw już opublikowanych przez Komisję²⁹. Komisja zapewni państwom członkowskim proste narzędzia i procedury umożliwiające aktualizację tych informacji.

Ze względu na fakt, że przewidziany jest roczny przegląd przeprowadzany przez Europejską Agencję Środowiska, nie ma potrzeby, aby Komisja przygotowywała sprawozdanie dla Rady i Parlamentu Europejskiego, ponieważ odpowiednie informacje będą publicznie dostępne w internecie i corocznie aktualizowane. Obowiązek sprawozdawczy zostanie zatem zniesiony. Ponadto zamiast sprawozdania z wdrożenia proponuje się regularne oceny przeprowadzane przez Komisję na podstawie wskaźników monitorowania, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi lepszego stanowienia prawa.

Dyrektywa 2009/147/WE

W 2016 r. ukończono ocenę adekwatności unijnych przepisów dotyczących ochrony przyrody, obejmującą dyrektywy 2009/147/WE³⁰ i 92/43/EWG^{31,32}. Stwierdzono w niej, że w dyrektywie ptasiej przewidziany jest trzyletni cykl sprawozdawczy, podczas gdy w praktyce sprawozdawczość prowadzona była w cyklu sześcioletnim, który obowiązuje w przypadku dyrektywy siedliskowej, przy czym podobny nacisk położono głównie na dostarczanie aktualnych informacji na temat statusu i tendencji w odniesieniu do gatunków. Potrzeba sprawniejszego wdrażania obu tych dyrektyw tłumaczy potrzebę dostosowania przepisów, tak aby w większym stopniu odpowiadały praktyce stosowanej w państwach członkowskich. Ułatwi to również przygotowanie sprawozdań ze stosowania tych dyrektyw składanych co sześć lat Komisji przez państwa członkowskie. W obecnie stosowanym formacie sprawozdawczości państwa członkowskie są zobowiązane do przedstawienia w sprawozdaniu odpowiednich danych niezbędnych do oceny postępów we wdrażaniu dyrektywy. W szczególności należy przedstawić informacje na temat statusu i tendencji w odniesieniu do gatunków dzikiego ptactwa, zagrożeń i presji dotyczących tych gatunków, zastosowanych środków ochrony oraz wkładu sieci obszarów specjalnej ochrony w osiągnięciu celów dyrektywy.

Dyrektywa 2010/63/UE

Obecne obowiązki w zakresie przejrzystości i sprawozdawczości wynikające z dyrektywy 2010/63/UE³³ mają na celu lepsze zrozumienie przyczyn i wartości wykorzystywania żywych zwierząt do celów naukowych, badawczych i edukacyjnych oraz umożliwienie bardziej obiektywnej oceny rzeczywistych szkód dla dobrostanu zwierząt. Obowiązki te obejmują gromadzenie informacji na temat wykonania dyrektywy, danych statystycznych i wyjątków od stosowania metod uśmiercania oraz w szczególności publikowanie nietechnicznych streszczeń projektów z wykorzystaniem żywych zwierząt, na których realizację udzielono zgody.

Państwa członkowskie są również zobowiązane do przeprowadzania oceny retrospektywnej niektórych projektów, aby:

²⁹ Zob. karty informacyjne z 2016 r. na temat wszystkich państw członkowskich UE dostępne na stronie internetowej <http://inspire.ec.europa.eu/INSPIRE-in-your-Country>

³⁰ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

³¹ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

³² SWD(2016) 472 final.

³³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych.

- określić, czy wykorzystanie zwierząt umożliwiło osiągnięcie celów projektu;
- oceniać rzeczywiste szkody wyrządzone zwierzętom; oraz
- określić wszelkie elementy, które mogą przyczynić się do dalszego wdrażania wymogu zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia wykorzystywania zwierząt.

Państwa członkowskie mogą publikować wyniki tych retrospektywnych ocen projektów.

Jedna trzecia państw członkowskich jednak nie wymaga obecnie, aby nietechniczne streszczenia projektów były uaktualniane o te wyniki. Znacznie utrudnia to środowisku naukowemu, ogółowi społeczeństwa i decydentom szerszy dostęp do istotnych informacji na temat rzeczywistych korzyści, wyników badań i wyrządzonych szkód wynikających z wykorzystywania żywych zwierząt. Brak systematycznego rozpowszechniania tych informacji może również spowolnić przyjmowanie nowych sposobów wdrażania zastąpienia, ograniczenia i udoskonalenia, co jest sprzeczne z samym powodem ustanowienia obowiązku przeprowadzania ocen retrospektywnych.

Kwestie te znalazły również odzwierciedlenie w sprawozdaniu Komisji na temat tej dyrektywy opublikowanym w dniu 8 listopada 2017 r.³⁴, któremu towarzyszył dokument roboczy służb Komisji³⁵ zawierający konkretne zalecenia dotyczące przejrzystości i nietechnicznych streszczeń projektów, a w szczególności następujące zalecenia:

- 41. Państwa członkowskie powinny zapewnić terminowe publikowanie nietechnicznych streszczeń projektów.
- 43. Komisja, państwa członkowskie i zainteresowane strony powinny zbadać możliwość utworzenia centralnego repozytorium wszystkich nietechnicznych streszczeń projektów (lub zapewnienia łatwego dostępu do nich z możliwością przeszukiwania) na poziomie UE, biorąc przy tym pod uwagę wymogi prawne i ograniczenia językowe.

Istnieje obowiązek corocznego publikowania krajowych danych statystycznych dotyczących wykorzystywania żywych zwierząt oraz przedkładania tych danych Komisji. Sprawozdania dotyczące wykonania tej dyrektywy muszą być składane Komisji co pięć lat. Sprawozdania te powinny być udostępniane na poziomie UE w krótszym terminie, przy użyciu narzędzi elektronicznych oraz centralnie dostępnych baz danych z możliwością przeszukiwania.

Do obowiązków Komisji należy sporządzanie co trzy lata formalnego sprawozdania statystycznego dla Parlamentu Europejskiego i Rady oraz składanie co pięć lat sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu i Radzie opartych na sprawozdaniach państw członkowskich dotyczących wykonania dyrektywy. Obowiązki te należy zastąpić obowiązkiem przedkładania danych drogą elektroniczną do centralnych repozytoriów danych. Te dane statystyczne powinny być corocznie aktualizowane, co zastąpi obecny rygorystyczny wymóg przekazywania danych, które mają nie więcej niż pięć lat.

Rozporządzenie (WE) nr 166/2006

³⁴ COM(2017) 631.

³⁵ SWD(2017) 353.

Obowiązki sprawozdawcze określone w rozporządzeniu (WE) nr 166/2006³⁶ należy zmienić, aby je zrationalizować i uprościć w tej dziedzinie oraz przyczynić się do osiągnięcia celu lepszego stanowienia prawa³⁷, przy czym konieczne zmiany są następujące:

- obowiązki sprawozdawcze określone w art. 7 należy zmienić, usuwając odniesienie do wzoru sprawozdania znajdującego się w załączniku III i przyznając zamiast tego Komisji uprawnienia wykonawcze w zakresie określenia tego wzoru w drodze aktów wykonawczych (komitologia) oraz uchylając odpowiednio załącznik III. Poprawiłoby to spójność ze sprawozdawczością wymaganą na podstawie dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych³⁸, obejmującą niemal te same rodzaje działalności. Pozwoli to na sprawniejsze podejście i większą interoperacyjność danych gromadzonych na podstawie dyrektywy 2010/75/UE i rozporządzenia (WE) nr 166/2006, zgodnie z przepisami dyrektywy 2007/2/WE. Umożliwi to również opracowanie i stosowanie skuteczniejszych i spójniejszych narzędzi sprawozdawczości elektronicznej przy wsparciu ze strony Europejskiej Agencji Środowiska;
- należy również uchylić szczegółowe obowiązki sprawozdawcze państw członkowskich określone w art. 16 oraz odpowiadający im obowiązek sprawozdawczy Komisji określony w art. 17, ponieważ informacje, o których mowa w tych przepisach, mają ograniczoną wartość lub nie odpowiadają potrzebom polityki. Pozwoli to uniknąć nadmiernego obciążenia administracyjnego;
- należy poprawić spójność z obowiązkami sprawozdawczymi dotyczącymi podobnych zakładów przewidzianymi w innych aktach prawnych UE (np. w dyrektywie 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych oraz w dyrektywie 2012/18/UE w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi) poprzez zmianę art. 11 dotyczącego poufności, tak aby sprecyzować, że informacje poufne muszą być również przekazywane Komisji, ale nie będą podawane do wiadomości publicznej.

Rozporządzenie (UE) nr 995/2010

Aby poprawić i ułatwić publiczny dostęp do informacji na temat wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 995/2010³⁹, dane przekazywane przez państwa członkowskie odnośnie do wdrożenia tego rozporządzenia powinny być udostępniane publicznie w ramach przeglądu ogólnounijnego zarządzanego przez Komisję. Niniejszy wniosek zmienia częstotliwość przekazywania danych dotyczących wdrożenia tego rozporządzenia, tak aby dane te były corocznie aktualizowane i obejmowały poprzedni rok kalendarzowy, zgodnie z rozporządzeniem FLEGT. Dzięki temu dane te będą porównywalne z innymi dostępnymi zbiorami danych, na przykład zbiorami zawierającymi informacje na temat handlu drewnem między UE a państwami trzecimi. Komisja, wspomagana przez komitet ustanowiony na podstawie art. 18 tego rozporządzenia, otrzyma uprawnienia wykonawcze w zakresie

³⁶ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE.

³⁷ SWD(2017) 710.

³⁸ Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17.

³⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna.

określenia wymaganego formatu i procedury udostępniania przez państwa członkowskie informacji zgodnie z tym rozporządzeniem. We wniosku przewiduje się również publikowanie przez Komisję corocznych przeglądów ogólnounijnych dotyczących wdrożenia rozporządzenia. Formalne sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady będą składane co najmniej raz na sześć lat i będą obejmowały wyniki regularnego przeglądu funkcjonowania i skuteczności rozporządzenia.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97

Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 wprowadza do prawa UE postanowienia Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem („CITES”), której stronami są UE i wszystkie państwa członkowskie UE. W art. VIII.7 CITES przewidziano, że strony konwencji muszą składać co rok sprawozdania dotyczące handlu gatunkami objętymi CITES, a co dwa lata również sprawozdania dotyczące szeregu środków podejmowanych w celu wykonania postanowień CITES („sprawozdania dotyczące wykonania”). Postanowienia te zostały wdrożone do prawa UE przez art. 15 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97.

Na 17. Konferencji Stron CITES, która odbyła się w 2016 r., strony CITES⁴⁰ postanowiły, że:

- częstotliwość sprawozdań dotyczących wykonania powinna zostać zmieniona, tak aby sprawozdania te były składane przez strony CITES nie co dwa lata, a na rok przed każdą Konferencją Stron, która zazwyczaj odbywa się co trzy lata;
- do dnia 31 października każdego roku wszystkie strony CITES powinny składać Sekretariatowi CITES nowe sprawozdanie roczne dotyczące nielegalnego handlu, obejmujące działania podjęte w poprzednim roku.

Należy zatem zmienić art. 15 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97, aby odzwierciedlić te decyzje, zmieniając częstotliwość składania sprawozdań dotyczących wykonania oraz wprowadzając do prawa UE wymóg sporządzania przez państwa członkowskie UE rocznego sprawozdania dotyczącego nielegalnego handlu.

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005

Aby poprawić i ułatwić publiczny dostęp do informacji na temat wdrożenia rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005⁴¹, dane przekazywane przez państwa członkowskie odnośnie do wdrożenia tego rozporządzenia powinny być udostępniane publicznie na poziomie krajowym oraz w ramach przeglądu ogólnounijnego opracowywanego przez Komisję.

Zezwolenia FLEGT zostały po raz pierwszy wydane w listopadzie 2016 r. Jak wynika z doświadczenia zdobytego przez Komisję i państwa członkowskie w ciągu pierwszego roku wydawania zezwoleń FLEGT, niektóre przepisy tego rozporządzenia dotyczące sprawozdawczości stały się nieaktualne. W szczególności opis treści sprawozdań państw członkowskich zawarty w art. 8 ust. 1 lit. a), b) i c) jest niejednoznaczny, wewnętrznie niespójny i możliwy do interpretowania na różne sposoby. Nawet jeśli opisy te nie są wyczerpujące, stanowią niekompletną podstawę monitorowania postępów w funkcjonowaniu systemu zezwoleń i we wdrażaniu tego rozporządzenia. W związku z tym w niniejszym wniosku uchyla się te ustępy. Zamiast tego we wniosku wprowadza się mechanizm

⁴⁰ W tym UE i jej 28 państw członkowskich.

⁴¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT.

przeprowadzania kontroli za pośrednictwem komitetu ustanowionego na podstawie art. 11 rozporządzenia, umożliwiając Komisji wykonywanie jej uprawnień wykonawczych w zakresie określenia formatu i procedury udostępniania niezbędnych informacji przez państwa członkowskie. We wniosku ustanawia się również wymóg dokonywania co sześć lat regularnego przeglądu wdrożenia rozporządzenia FLEGT (dostosowanego do przeglądu wymaganego na podstawie rozporządzenia w sprawie drewna), zamiast obecnego jednorazowego przeglądu wymaganego w art. 9, oraz wprowadza się obowiązek składania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie formalnego sprawozdania z wyników tego przeglądu.

Główne przepisy prawne proponowanego rozporządzenia

Zgodnie z tymi ustaleniami oraz ogólnymi celami wniosku dotyczącymi usprawnienia i unowocześnienia sprawozdawczości, przyspieszenia dostępności danych i zmniejszenia obciążenia administracyjnego proponowane zmiany są ściśle ograniczone do obowiązków sprawozdawczych i z tego względu są następujące:

Artykuł 1

Zmienia dyrektywę Rady 86/278/EWG poprzez zmianę art. 10 i 17, które dotyczą wymogów w zakresie informacji i sprawozdawczości.

Artykuł 2

Zmienia art. 8 dyrektywy 2002/49/WE dotyczący terminów przedkładania planów działań, art. 9, aby zwiększyć przejrzystość poprzez odniesienie do dyrektywy 2003/4/WE i dyrektywy 2007/2/WE, i art. 10 dotyczący dostępności informacji w formie elektronicznej w repozytoriach danych oraz uaktualnia załącznik VI w celu ustanowienia mechanizmu przekazywania informacji na temat wykonania dyrektywy.

Artykuł 3

Zmienia dyrektywę 2004/35/WE poprzez:

- uchylenie art. 14 ust. 2;
- zastąpienie art. 18 wymogiem przekazywania informacji na temat wykonania dyrektywy oraz na temat bazy dowodowej;
- uaktualnienie załącznika VI o informacje, o których mowa w art. 18 ust. 1, dotyczące przypadków szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu oraz odpowiedzialności.

Artykuł 4

Zmienia dyrektywę 2007/2/WE⁴² poprzez:

- zmianę art. 21 ust. 2 dotyczącego monitorowania;
- uchylenie art. 21 ust. 3 dotyczącego sprawozdawczości; oraz
- zastąpienie art. 23 przepisami mającymi na celu ustanowienie regularnego przeglądu ogólnounijnego i poczynienie przygotowań do przyszłej oceny dyrektywy.

Artykuł 5

Zmienia art. 12 dyrektywy 2009/147/WE poprzez wydłużenie cyklu sprawozdawczego z trzech do sześciu lat.

⁴² Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE).

Artykuł 6

Uchyla art. 57 dyrektywy 2010/63/UE i zmienia następujące przepisy:

- art. 43 ust. 2–4 w zakresie przepisów dotyczących streszczeń projektów i utworzenia internetowej bazy danych;
- art. 51 dotyczący wykonywania przekazanych uprawnień; oraz
- art. 54 w zakresie informacji dotyczących monitorowania wdrażania dyrektywy oraz przekazywania danych statystycznych.

Artykuł 7

Zmienia rozporządzenie (WE) nr 166/2006 poprzez:

- uchylenie wymogów dotyczących składania sprawozdań co trzy lata, zawartych w art. 16 i 17;
- zmianę art. 7 w celu ułatwienia prowadzenia bardziej zintegrowanej sprawozdawczości na podstawie dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych;
- uchylenie wzoru sprawozdania znajdującego się w załączniku III i przyznanie Komisji zamiast tego uprawnień wykonawczych w zakresie określenia formatu i częstotliwości składania sprawozdań dotyczących europejskiego PRTR w drodze procedury komitetowej określonej w art. 19 ust. 2; oraz
- zmianę art. 11 dotyczącego poufności, aby zapewnić przekazywanie Komisji wszystkich istotnych danych, a jednocześnie uniknąć podawania ich do wiadomości publicznej.

Artykuł 8

Zmienia rozporządzenie (UE) nr 995/2010 poprzez zastąpienie art. 20 ust. 1–4 w zakresie monitorowania wdrażania rozporządzenia oraz dostępu do informacji, określenie częstotliwości przeprowadzania przeglądów ogólnounijnych na jeden rok oraz uaktualnienie przepisów dotyczących oceny rozporządzenia.

Artykuł 9

Zmienia rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 poprzez zastąpienie art. 15 ust. 4 lit. b), c) i d) i wprowadzenie wymogu publikowania przeglądu ogólnounijnego.

Artykuł 10

Zmienia rozporządzenie (WE) nr 2173/2005 poprzez zastąpienie art. 8 i 9 dotyczących wymogów w zakresie informacji i wprowadzenie wymogu dokonywania przeglądu ogólnoeuropejskiego na podstawie danych zgromadzonych przez państwa członkowskie. Uaktualnia również przepisy dotyczące oceny rozporządzenia.

Artykuł 11

Dotyczy wejścia w życie projektu wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie dostosowania obowiązków sprawozdawczych w dziedzinie polityki ochrony środowiska w drodze zmiany dyrektyw 86/278/EWG, 2002/49/WE, 2004/35/WE, 2007/2/WE, 2009/147/WE i 2010/63/UE, rozporządzeń (WE) nr 166/2006 i (UE) nr 995/2010 oraz rozporządzeń Rady (WE) nr 338/97 i (WE) nr 2173/2005

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114, art. 192 ust. 1 i art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁴³,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów⁴⁴,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zaspokojenia zapotrzebowania na informacje dotyczące wdrożenia i zgodności należy wprowadzić zmiany do szeregu aktów prawnych w dziedzinie środowiska, biorąc pod uwagę wyniki sprawozdania Komisji „Działania usprawniające sprawozdawczość w dziedzinie środowiska”⁴⁵ i związanej z nim oceny adekwatności⁴⁶.
- (2) Konieczne jest, aby dostępność danych zapewniała w dalszym ciągu jak najmniejsze obciążenie administracyjne wszystkich podmiotów. Wymaga to aktywnego rozpowszechniania tych danych na poziomie krajowym zgodnie z dyrektywami 2003/4/WE⁴⁷ i 2007/2/WE⁴⁸ Parlamentu Europejskiego i Rady oraz ich przepisami wykonawczymi, aby zapewnić odpowiednią infrastrukturę na potrzeby publicznego dostępu do danych, sprawozdawczości i wymiany danych między organami publicznymi.

⁴³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

⁴⁵ COM(2017) 312.

⁴⁶ SWD(2017) 230.

⁴⁷ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

⁴⁸ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

- (3) Dane przekazywane przez państwa członkowskie są Komisji niezbędne do monitorowania oraz dokonywania przeglądu i oceny wydajności regulacyjnej przepisów w stosunku do ich celów, co będzie przydatne przy formułowaniu przyszłych ocen prawodawstwa zgodnie z pkt 22 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁴⁹. W kilku aktach prawnych w sektorze środowiska należy dodać przepisy na potrzeby przyszłej oceny tych instrumentów, dokonywanej na podstawie danych zgromadzonych w trakcie wdrażania, ewentualnie uzupełnionych dodatkowymi danymi naukowymi i analitycznymi. W tym kontekście potrzebne są odpowiednie dane, które umożliwią lepszą ocenę skuteczności, efektywności, istotności, spójności i unijnej wartości dodanej prawodawstwa Unii. Należy zatem zapewnić odpowiednie mechanizmy sprawozdawcze, które mogą również służyć jako wskaźniki do tego celu.
- (4) Konieczna jest zmiana obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 10 i 17 dyrektywy Rady 86/278/EWG. Należy uprościć obowiązek składania Komisji sprawozdań, a jednocześnie państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zapewnienia wyższego poziomu przejrzystości, dzięki któremu wymagane informacje będą udostępniane w postaci łatwo dostępnej, elektronicznie, zgodnie z wymogami dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE, w szczególności w zakresie publicznego dostępu do informacji, wymiany danych i usług.
- (5) Zgodnie z oceną dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵⁰ istnieje potrzeba dostosowania terminów składania sprawozdań dotyczących map hałasu i planów działań, tak aby zapewnić wystarczający czas na konsultacje publiczne w sprawie planów działań. W tym celu – i tylko jeden raz – termin analizy lub zmiany planów działań zostaje przesunięty o rok, tak aby termin następnej (czwartej) rundy planów działań przypadał nie na dzień 18 lipca 2023 r., lecz na dzień 18 lipca 2024 r. W związku z tym, począwszy od czwartej rundy, zamiast jednego roku, jak ma to miejsce obecnie, państwa członkowskie będą miały około dwóch lat od sporządzenia map hałasu do ukończenia analizy lub zmiany planów działań. Następnie w odniesieniu do kolejnych rund planowania działań wznowiony zostanie pięcioletni cykl analizy lub zmiany. Ponadto aby lepiej osiągnąć cele dyrektywy 2002/49/WE i stworzyć podstawę do opracowywania środków na poziomie Unii, sprawozdawczość państw członkowskich powinna odbywać się drogą elektroniczną. Konieczne jest również zwiększenie udziału społeczeństwa poprzez wprowadzenie wymogu publicznego udostępniania niektórych informacji przy jednoczesnym dostosowaniu tego obowiązku do innych unijnych aktów prawnych takich jak dyrektywa 2007/2/WE, bez powielania wymogów praktycznych.
- (6) Zgodnie z ustaleniami sformułowanymi w ramach oceny REFIT dotyczącej dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁵¹ można w jeszcze większym stopniu poprawić dostępność informacji, w szczególności w odniesieniu do niektórych kluczowych danych. Będzie to służyło informowaniu społeczeństwa o przypadkach szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu, w szczególności gdy takie przypadki mogą mieć wpływ na ludność, umożliwieniu podmiotom gospodarczym i organom podjęcie niezbędnych działań zapobiegawczych

⁴⁹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁵⁰ Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz.U. L 189 z 18.7.2002).

⁵¹ SWD(2016) 121.

i zaradczych w takich przypadkach oraz zapewnieniu Komisji niezbędnej bazy dowodowej na potrzeby przeprowadzania regularnych ocen dyrektywy. Potrzeba zapewnienia wyższego poziomu przejrzystości jest dodatkowo uzasadniona wymogami dyrektywy 2003/4/WE, a mianowicie wymogiem udostępniania społeczeństwu informacji na temat bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub środowiska. Informacje dostępne w internecie powinny również spełniać wymogi dyrektywy 2007/2/WE, w szczególności w zakresie usług i dostępności danych dla społeczeństwa i organów.

- (7) Ze sprawozdania Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie wdrożenia dyrektywy 2007/2/WE oraz oceny REFIT⁵² wynika, że należy – w celu uproszczenia wdrażania tej dyrektywy i zmniejszenia obciążenia administracyjnego związanego z monitorowaniem prowadzonym przez państwa członkowskie – znieść wymóg składania Komisji przez państwa członkowskie sprawozdań co trzy lata oraz wymóg składania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie przez Komisję sprawozdania podsumowującego, ponieważ ocena adekwatności sprawozdawczości potwierdziła ograniczone wykorzystanie takich sprawozdań⁵³.
- (8) W wyniku oceny adekwatności dyrektyw 2009/147/WE⁵⁴ i 92/43/EWG⁵⁵ stwierdzono, że w dyrektywie 2009/147/WE wymagany jest trzyletni cykl sprawozdawczy, jednak w praktyce sprawozdawczość prowadzona była w cyklu sześcioletnim, który obowiązuje w przypadku dyrektywy 92/43/EWG, przy czym podobny nacisk kładziono głównie na dostarczanie aktualnych informacji na temat statusu i tendencji w odniesieniu do gatunków. Potrzeba sprawniejszego wdrażania obu tych dyrektyw uzasadnia potrzebę dostosowania przepisów do praktyki poprzez zapewnienie oceny statusu gatunków w cyklu sześcioletnim, przy jednoczesnym uznaniu, że państwa członkowskie prowadzą niezbędne działania w zakresie monitorowania w odniesieniu do niektórych gatunków narażonych. Ta wspólna praktyka powinna również ułatwić przygotowanie sprawozdań ze stosowania tych dyrektyw składanych co sześć lat Komisji przez państwa członkowskie. W celu zapewnienia oceny postępów w realizacji polityki państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania informacji w szczególności na temat statusu i tendencji w odniesieniu do gatunków dzikiego ptactwa, zagrożeń i presji dotyczących tych gatunków, zastosowanych środków ochrony oraz wkładu sieci obszarów specjalnej ochrony w osiągnięcie celów dyrektywy.
- (9) Konieczna jest zmiana obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 43, 54 i 57 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE⁵⁶. Przepisy te obejmują – mając na celu poprawę przejrzystości i zmniejszenie obciążenia administracyjnego – ustanowienie centralnej, ogólnodostępnej bazy danych z możliwością przeszukiwania, zawierającej nietechniczne streszczenia projektów oraz związanych z nimi ocen retrospektywnych, przyznanie Komisji uprawnień wykonawczych w zakresie określenia wspólnego formatu przedkładania nietechnicznych streszczeń projektów i związanych z nimi ocen retrospektywnych, informacje na temat wdrożenia oraz zastąpienie sprawozdań statystycznych składanych co trzy lata przez Komisję

⁵² COM(2016) 478 oraz SWD(2016) 273.

⁵³ COM(2017) 312.

⁵⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.)

⁵⁵ SWD(2016) 472 final.

⁵⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych (Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 33).

wymogiem utworzenia dynamicznej centralnej bazy danych prowadzonej przez Komisję oraz udostępniania informacji w ujęciu rocznym.

- (10) Zgodnie z ustaleniami sformułowanymi w ramach oceny REFIT⁵⁷ dotyczącej rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁵⁸ konieczna jest zmiana lub zniesienie obowiązków sprawozdawczych określonych w tym rozporządzeniu. Aby zwiększyć spójność ze sprawozdawczością prowadzoną na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁵⁹, konieczne jest przyznanie Komisji uprawnień wykonawczych w zakresie określenia rodzaju i formatu informacji udostępnianych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 166/2006 oraz częstotliwości ich udostępniania, a także zniesienie formatu sprawozdawczości obecnie określonego w tym rozporządzeniu. Konieczna jest również zmiana art. 11 rozporządzenia (WE) nr 166/2006 dotyczącego poufności, aby zapewnić większą przejrzystość sprawozdawczości wobec Komisji. W celu zminimalizowania obciążenia administracyjnego państw członkowskich i Komisji konieczne jest ponadto zniesienie obowiązków sprawozdawczych określonych w art. 16 i 17 rozporządzenia (WE) nr 166/2006, ponieważ dostarczają one informacji, które mają ograniczoną wartość lub nie odpowiadają potrzebom polityki.
- (11) Aby poprawić i ułatwić publiczny dostęp do informacji na temat wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010⁶⁰, dane przekazywane przez państwa członkowskie odnośnie do wdrożenia tego rozporządzenia powinny być udostępniane publicznie przez Komisję w ramach przeglądu ogólnounijnego tych danych; w celu zwiększenia spójności informacji oraz ułatwienia monitorowania funkcjonowania rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w zakresie określenia formatu i procedury udostępniania informacji przez państwa członkowskie, a częstotliwość i ramy czasowe przekazywania informacji powinny zostać dostosowane do częstotliwości i ram określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2173/2005⁶¹.
- (12) Sprawozdawczość prowadzona na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97⁶² musi zostać usprawniona i dostosowana do wymogów w zakresie sprawozdawczości wynikających z Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), podpisanej w Waszyngtonie dnia 3 marca 1973 r., której stroną jest Unia Europejska i wszystkie jej państwa członkowskie. Wymogi w zakresie sprawozdawczości wynikające z CITES zostały zmienione podczas 17. Konferencji Stron CITES, która odbyła się w 2016 r., w celu dostosowania częstotliwości składania sprawozdań dotyczących środków podejmowanych w celu wykonania postanowień CITES oraz w celu utworzenia nowego mechanizmu sprawozdawczego w odniesieniu do nielegalnego handlu

⁵⁷ SWD(2017) 710.

⁵⁸ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

⁵⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

⁶⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna (Dz.U. L 295 z 12.11.2010, s. 23).

⁶¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1).

⁶² Rozporządzenie Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi (Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1).

gatunkami objętymi CITES. Zmiany te należy odzwierciedlić w rozporządzeniu (WE) nr 338/97.

- (13) Aby poprawić i ułatwić publiczny dostęp do informacji na temat wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 2173/2005, dane przekazywane przez państwa członkowskie odnośnie do wdrożenia tego rozporządzenia powinny być udostępniane publicznie w ramach przeglądu ogólnounijnego opracowywanego przez Komisję. Jak wynika z doświadczenia zdobytego przez Komisję i państwa członkowskie w ciągu pierwszego roku wydawania zezwoleń w ramach egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa, należy uaktualnić przepisy rozporządzenia dotyczące sprawozdawczości. Wykonując uprawnienia wykonawcze w zakresie określenia formatu i procedury udostępniania informacji przez państwa członkowskie, Komisja powinna być wspomagana przez komitet ustanowiony na podstawie art. 11 tego rozporządzenia. Należy zaktualizować przepisy dotyczące oceny rozporządzenia.
- (14) Europejska Agencja Środowiska (EEA) już wykonuje ważne zadania w zakresie monitorowania i sprawozdawczości wynikające z prawodawstwa UE w dziedzinie środowiska, które powinny zostać wyraźnie określone w odpowiednich przepisach. W przypadku innych aktów prawnych rola i zasoby EEA w odniesieniu do wspierania Komisji pod względem sprawozdawczości w dziedzinie środowiska zostaną określone po zakończeniu trwającej oceny,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie Rady 86/278/EWG z dnia 12 czerwca 1986 r. w sprawie ochrony środowiska, w szczególności gleby, w przypadku wykorzystywania osadów ściekowych w rolnictwie

W dyrektywie 86/278/EWG wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

1. Państwa członkowskie zapewniają prowadzenie publicznie dostępnej aktualnej ewidencji, w której rejestruje się:

- a) ilości osadu wyprodukowanego i dostarczonego do wykorzystania w rolnictwie;
- b) skład i właściwości osadu w odniesieniu do parametrów, określonych w załączniku II A;
- c) rodzaj przeprowadzonego oczyszczania, zgodnie z art. 2 lit. b);
- d) nazwy i adresy odbiorców osadu i miejsce jego wykorzystania;
- e) wszelkie inne informacje dotyczące transpozycji i wdrożenia niniejszej dyrektywy przekazywane Komisji przez państwa członkowskie na podstawie art. 17.

Do prezentacji zbiorów danych przestrzennych zawartych w informacjach zarejestrowanych w tej ewidencji wykorzystuje się usługi danych przestrzennych zdefiniowane w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, jest podawana do wiadomości publicznej za każdy rok kalendarzowy w terminie trzech miesięcy od końca danego roku kalendarzowego, w formacie skonsolidowanym określonym w załączniku do decyzji Komisji 94/741/WE** lub w innym formacie przewidzianym na podstawie art. 17.

Państwa członkowskie przedstawiają Komisji adres elektroniczny informacji udostępnianych publicznie na podstawie ust. 1.

3. Informacje na temat metod oczyszczania oraz wyników analiz są udostępniane na żądanie właściwych organów.

* Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

** Decyzja Komisji (94/741/WE) z dnia 24 października 1994 r. dotycząca kwestionariuszy stanowiących podstawę sprawozdań państw członkowskich w sprawie wykonania niektórych dyrektyw w sektorze odpadów (wykonanie dyrektywy Rady 91/692/EWG) (Dz.U. L 296 z 17.11.1994, s. 42).”;

2. art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do określenia, w drodze aktu wykonawczego, formatu, zgodnie z którym państwa członkowskie mają przekazywać informacje dotyczące wdrożenia dyrektywy 86/278/EWG zgodnie z wymogami art. 10 niniejszej dyrektywy. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15 ust. 2. W oparciu o dane udostępnione przez państwa członkowskie na podstawie art. 10 i 17 służby Komisji publikują przegląd ogólnounijny obejmujący mapy.”.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku

W dyrektywie 2002/49/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„x) »repozytorium danych« oznacza system informacyjny, zarządzany przez Europejską Agencję Środowiska, zawierający informacje i dane na temat hałasu w środowisku udostępniane poprzez krajowe węzły sprawozdawczości i wymiany danych pod kontrolą państw członkowskich.”;

2. art. 8 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„Plany działań analizuje się i, w miarę potrzeby, zmienia w przypadku wystąpienia istotnego zdarzenia, rzutującego na istniejącą sytuację w dziedzinie hałasu, a w każdym razie co pięć lat od daty zatwierdzenia.

W przypadku tych analiz i zmian, które zgodnie z akapitem pierwszym miałyby nastąpić w 2023 r., te analizy i zmiany odracza się tak, aby odbyły się nie później niż do dnia 18 lipca 2024 r.”;

3. art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie dbają o to, by sporządzone i w stosownych przypadkach przyjęte przez nie mapy hałasu oraz opracowane plany działań zostały udostępnione społeczeństwu i rozpowszechnione zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE, w szczególności z dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady* oraz dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady**, a także zgodnie z załącznikami IV i V do dyrektywy 2002/49/WE, między innymi przy użyciu dostępnych technologii informacyjnych.

* Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

** Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).”;

4. art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie zapewniają przekazanie Komisji danych ze strategicznych map hałasu i streszczeń planów działań określonych w załączniku VI w ciągu sześciu miesięcy od terminów ustanowionych odpowiednio w art. 7 i 8. W tym celu państwa członkowskie przekazują te informacje wyłącznie drogą elektroniczną do repozytorium danych utworzonego zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 3. W przypadku konieczności zaktualizowania informacji państwo członkowskie opisuje różnice pomiędzy aktualnymi a pierwotnymi informacjami i podaje przyczyny aktualizacji, udostępniając zaktualizowane informacje w repozytorium danych.”;

5. załącznik VI pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Mechanizm wymiany informacji

Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Środowiska, opracowuje obowiązkowy mechanizm cyfrowej wymiany informacji na potrzeby wymiany danych ze strategicznych map hałasu i streszczeń planów działań, o których mowa w art. 10 ust. 2, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 3.”.

Artykuł 3

Zmiany w dyrektywie 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu

W dyrektywie 2004/35/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. uchyla się art. 14 ust. 2;
2. art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Informacje na temat wykonania dyrektywy oraz na temat bazy dowodowej

Państwa członkowskie zapewniają, aby odpowiednie i aktualne informacje, przynajmniej na temat bezpośredniego zagrożenia wystąpieniem szkód, były publicznie dostępne w internecie w formacie otwartym, zgodnie z załącznikiem VI do niniejszej dyrektywy i art. 7 ust. 4 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*. W odniesieniu do każdego zdarzenia podaje się co najmniej informacje wymienione w załączniku VI do niniejszej dyrektywy.

2. Do prezentacji zbiorów danych przestrzennych takich jak lokalizacja przestrzenna zdarzeń zawartych w informacjach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, wykorzystuje się usługi danych przestrzennych zdefiniowane w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady**.

3. W oparciu o dane udostępnione przez państwa członkowskie na podstawie ust. 1 służby Komisji publikują przegląd ogólnounijny obejmujący mapy.

4. Komisja przeprowadza w regularnych odstępach czasu ocenę niniejszej dyrektywy. Ocena opiera się między innymi na następujących elementach:

- a) doświadczeniu uzyskanym w ramach wdrożenia niniejszej dyrektywy;
- b) zbiorach danych przestrzennych przekazanych przez państwa członkowskie, utworzonych zgodnie z niniejszym artykułem, oraz powiązanych przeglądach ogólnounijnych na podstawie ust. 3.

* Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

** Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).”;

3. załącznik VI otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

INFORMACJA I DANE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 18 UST. 1

Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 1, obejmują emisje, zdarzenia lub wypadki powodujące szkody wyrządzone środowisku naturalnemu lub bezpośrednie zagrożenie wystąpieniem szkód, wraz z następującymi informacjami i danymi dotyczącymi każdego przypadku:

1. skala i rodzaj szkody wyrządzonej środowisku naturalnemu, data wystąpienia lub wykrycia szkody. Skalę szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu klasyfikuje się jako małą, średnią, dużą lub bardzo dużą. Rodzaj szkody wyrządzonej środowisku naturalnemu klasyfikuje się jako szkody wyrządzone w wodach, środowisku morskim, glebie, przyrodzie/ekosystemach lub szkody dla zdrowia ludzi spowodowane zanieczyszczeniem;

2. działalność, która spowodowała szkody wyrządzone środowisku naturalnemu, w tym klasyfikacja działalności zgodnie z załącznikiem III, w przypadku gdy szkody wchodzą w zakres stosowania niniejszej dyrektywy;

3. czy i kiedy wszczęto postępowanie w sprawie odpowiedzialności, w tym na podstawie jakiego systemu prawnego (odpowiedzialność administracyjna, cywilna, karna), a w szczególności czy takie postępowanie w sprawie odpowiedzialności zostało wszczęte na podstawie niniejszej dyrektywy;

4. czy i kiedy podjęto działania zapobiegawcze lub zaradcze, w szczególności czy takie działania zapobiegawcze lub zaradcze zostały podjęte na podstawie niniejszej dyrektywy;

5. gdy tylko są dostępne – daty zamknięcia lub zakończenia postępowania oraz działań zapobiegawczych lub zaradczych, o których mowa w pkt 3 i 4;

6. wynik procesu związanego z zaradzeniem szkodom, ze szczególnym uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, wszelkich podstawowych, uzupełniających lub kompensacyjnych środków zaradczych podjętych na podstawie niniejszej dyrektywy;

7. koszty poniesione w związku:

a) ze środkami zapobiegawczymi i zaradczymi, które to koszty mogą być:

- (i) zapłacone przez stronę odpowiedzialną lub od niej odzyskane; albo
- (ii) nieodzyskane od strony odpowiedzialnej;

b) ze środkami zabezpieczającymi przyjętymi przez podmioty gospodarcze w odniesieniu do któregośkolwiek z następujących elementów:

- (i) zabezpieczenia finansowego;
- (ii) systemów zarządzania środowiskowego lub systemów bezpieczeństwa środowiskowego;
- (iii) wprowadzenie technologii służących redukcji lub ograniczeniu zanieczyszczeń;

c) z wymogami administracyjnymi:

- (i) podmiotów gospodarczych;
- (ii) właściwych organów.”.

Artykuł 4

Zmiany w dyrektywie 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającej infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE)

W dyrektywie 2007/2/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) zdanie wprowadzające w ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie aktualizują i publikują sprawozdanie podsumowujące nie później niż do dnia 31 marca każdego roku. Sprawozdanie to, podawane do wiadomości publicznej przez służby Komisji wspomagane przez Europejską Agencję Środowiska, zawiera podsumowujący opis.”;

b) uchyla się ust. 3;

2. art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Europejska Agencja Środowiska publikuje i corocznie aktualizuje przegląd ogólnounijny na podstawie metadanych i danych udostępnianych przez państwa członkowskie za pośrednictwem usług sieciowych zgodnie z art. 21. Przegląd ogólnounijny obejmuje, w stosownych przypadkach, wskaźniki produktów, rezultatów i skutków niniejszej dyrektywy, ogólnounijne mapy poglądowe oraz ogólne sprawozdania państw członkowskich.

Komisja przeprowadza w regularnych odstępach czasu ocenę niniejszej dyrektywy. Ocena opiera się między innymi na następujących elementach:

- a) doświadczeniu uzyskanym w ramach wdrożenia niniejszej dyrektywy;
- b) informacjach zgromadzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 21 oraz przeglądach ogólnounijnych opracowanych przez Europejską Agencję Środowiska;
- c) istotnych danych naukowych i analitycznych;
- d) innych informacjach, w tym istotnych danych naukowych i analitycznych, wymaganych na podstawie wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa, w szczególności uzyskanych poprzez efektywne i skuteczne procesy zarządzania informacjami.”.

Artykuł 5

Zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa

W art. 12 dyrektywy 2009/147/WE wprowadza się następujące zmiany:

1. ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie przesyłają Komisji co sześć lat, w tym samym czasie, co sprawozdanie sporządzane na podstawie art. 17 dyrektywy Rady 92/43/EWG*, sprawozdanie na temat wykonania środków podjętych na podstawie niniejszej dyrektywy oraz głównych skutków tych środków. Sprawozdanie to zawiera w szczególności informacje na temat statusu i tendencji w odniesieniu do gatunków dzikiego ptactwa chronionych tą dyrektywą, zagrożeń i presji dotyczących tych gatunków, środków ochrony zastosowanych w odniesieniu do tych gatunków oraz wkładu sieci obszarów specjalnej ochrony w osiągnięciu celów określonych w art. 2 niniejszej dyrektywy.

* Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).”;

2. ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja, wspomagana przez Europejską Agencję Środowiska, co sześć lat opracowuje zbiorcze sprawozdanie na podstawie informacji określonych w ust. 1.”.

Artykuł 6

Zmiany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/63/UE z dnia 22 września 2010 r. w sprawie ochrony zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych

W dyrektywie 2010/63/UE wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Od dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie wymagają, aby nietechniczne streszczenie projektu określało, czy projekt ma zostać poddany ocenie retrospektywnej oraz w jakim terminie. Państwa członkowskie zapewniają, aby nietechniczne streszczenie projektu zostało uaktualnione o wyniki oceny retrospektywnej w ciągu sześciu miesięcy od ukończenia tej oceny.

3. Do dnia 31 grudnia 2020 r. państwa członkowskie publikują nietechniczne streszczenia projektów, na których realizację wydały pozwolenie, jak również wszelkie ich aktualizacje. Od dnia 1 stycznia 2021 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji drogą elektroniczną i publikują nietechniczne streszczenia projektów oraz ich wszelkie aktualizacje najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od daty wydania pozwolenia.”;

b) dodaje się nowy ust. 4 w brzmieniu:

„4. Komisja ustanawia wspólny format przedkładania informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 56 ust. 3. Służby Komisji tworzą i prowadzą otwartą bazę danych z możliwością przeszukiwania, zawierającą nietechniczne streszczenia projektów oraz wszelkie ich aktualizacje.”;

2. w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł artykułu oraz ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Informacje dotyczące wdrażania dyrektywy oraz przekazywanie danych statystycznych

1. Do dnia 30 września 2023 r., a następnie co pięć lat, państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące wdrażania niniejszej dyrektywy, a w szczególności jej art. 10 ust. 1 oraz art. 26, 28, 34, 38, 39, 43 i 46.

Państwa członkowskie przedkładają i publikują te dane drogą elektroniczną w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 4.

W oparciu o dane przedłożone przez państwa członkowskie służby Komisji publikują przegląd unijny.

2. Państwa członkowskie gromadzą i co roku podają do wiadomości publicznej informacje statystyczne dotyczące wykorzystywania zwierząt w procedurach, w tym informacje o rzeczywistej dotkliwości procedur oraz o pochodzeniu i gatunkach zwierząt z rzędu naczelnych wykorzystywanych w procedurach.

Najpóźniej do dnia 30 września następnego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji te informacje statystyczne drogą elektroniczną w formacie nieskróconym ustanowionym przez Komisję zgodnie z ust. 4.

Komisja tworzy i prowadzi otwartą bazę danych z możliwością przeszukiwania, zawierającą te informacje statystyczne. Co roku służby Komisji podają do wiadomości publicznej informacje statystyczne przedłożone przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym ustępem oraz sprawozdanie podsumowujące dotyczące tych informacji.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisja ustanawia wspólny format i zakres informacji na potrzeby przedkładania informacji, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 56 ust. 3.”;

3. uchyla się art. 57.

Artykuł 7

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającym dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE

W rozporządzeniu (WE) nr 166/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 5 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Operator każdego zakładu prowadzącego jeden lub więcej spośród rodzajów działalności określonych w załączniku I z przekroczeniem obowiązujących progów wydajności określonych w tym załączniku przekazuje drogą elektroniczną właściwemu organowi informacje niezbędne do identyfikacji zakładu zgodnie z formatem, o którym mowa w art. 7 ust. 2, chyba że informacje te zostały już udostępnione właściwemu organowi.”;

2. art. 7 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa członkowskie co roku przekazują Komisji drogą elektroniczną sprawozdanie zawierające wszystkie dane, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2, w formacie i w terminie określonych przez Komisję w drodze aktów wykonawczych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 19 ust. 2. W każdym przypadku termin przesłania sprawozdania nie może przypadać później niż dziewięć miesięcy po zakończeniu roku sprawozdawczego.

3. Służby Komisji, wspomagane przez Europejską Agencję Środowiska, wprowadzają informacje przekazane przez państwa członkowskie do europejskiego PRTR w ciągu dwóch

miesiący od zakończenia składania sprawozdań przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 2.”;

3. art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Poufność

W każdym przypadku, gdy informacje są uznawane przez państwo członkowskie za poufne zgodnie z art. 4 dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady*, w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, za dany rok sprawozdawczy wykazuje się oddzielnie dla każdego zakładu, jakiego rodzaju informacji nie można podać do wiadomości publicznej i dlaczego. Powód nieujawnienia informacji podaje się do wiadomości publicznej.

* Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).”;

4. uchyla się art. 16 i 17;

5. uchyla się załącznik III.

Artykuł 8

Zmiany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiającym obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna

W art. 20 tytuł oraz ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 20

Monitorowanie wdrażania i dostęp do informacji

1. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej i udostępniają Komisji informacje na temat stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Komisja może określić w drodze aktów wykonawczych format i procedurę udostępniania takich informacji przez państwa członkowskie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

2. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, służby Komisji co roku udostępniają publicznie przegląd ogólnounijny oparty na danych przedłożonych przez państwa członkowskie. Opracowując przegląd, służby Komisji uwzględniają postęp w zakresie zawierania i funkcjonowania FLEGT VPA zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2173/2005 oraz ich wkład w zminimalizowanie obecności nielegalnie pozyskanego drewna i pochodzących z niego produktów na rynku wewnętrznym.

3. Do dnia 3 grudnia 2015 r., a następnie co sześć lat, Komisja na podstawie informacji i doświadczeń w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia przeprowadza przegląd jego funkcjonowania i skuteczności, w tym również w zapobieganiu wprowadzania do obrotu nielegalnie pozyskanego drewna lub pochodzących z niego produktów. W szczególności rozważy ona konsekwencje administracyjne dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz dla zakresu produktów. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników przeglądu i w stosownych przypadkach dołącza do niego odpowiednie wnioski ustawodawcze.”.

Artykuł 9

Zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT

W rozporządzeniu (WE) nr 2173/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1. art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej i udostępniają Komisji informacje na temat stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednim roku kalendarzowym.

2. Komisja może określić w drodze aktów wykonawczych format i procedurę udostępniania przez państwa członkowskie informacji, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, służby Komisji co roku udostępniają publicznie przegląd ogólnounijny oparty na danych przedłożonych przez państwa członkowskie.”;

2. art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Do grudnia 2021 r., a następnie co sześć lat, Komisja na podstawie informacji i doświadczeń w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia przeprowadza przegląd jego funkcjonowania i skuteczności. Komisja powinna przy tym uwzględniać postępy we wdrażaniu dobrowolnych umów o partnerstwie. Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wyników przeglądu i w stosownych przypadkach dołącza do niego propozycje ulepszenia systemu zezwoleń FLEGT.”.

Artykuł 10

Zmiany w rozporządzeniu Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi

W art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 338/97 wprowadza się następujące zmiany:

1. lit. b), c) i d) otrzymują brzmienie:

„b) Na podstawie przedłożonych przez państwa członkowskie danych, o których mowa w lit. a), służby Komisji do dnia 31 października każdego roku udostępniają publicznie przegląd ogólnounijny dotyczący wprowadzania do Unii oraz wywozu i powrotnego wywozu z Unii okazów gatunków, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, oraz przekazują Sekretariatowi Konwencji informacje na temat gatunków, do których stosuje się Konwencja.

c) Nie naruszając przepisów art. 20, na rok przed każdą sesją Konferencji Stron Konwencji organy administracyjne państw członkowskich przekazują Komisji wszystkie informacje odnoszące się do odpowiedniego poprzedniego okresu, wymagane do opracowania sprawozdań, o których mowa w art. VIII.7 lit. b) Konwencji, a także równoważne informacje dotyczące przepisów niniejszego rozporządzenia, które wykraczają poza zakres stosowania Konwencji. Komisja określa informacje, które mają być przekazywane, oraz formę, w jakiej będą one przedstawiane, zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2.

d) Na podstawie przedłożonych przez państwa członkowskie danych, o których mowa w lit. c), Komisja udostępnia publicznie przegląd ogólnounijny dotyczący wykonania i realizacji niniejszego rozporządzenia.”;

2. dodaje się nową lit. e) w brzmieniu:

„e) Organy administracyjne państw członkowskich przekazują Komisji do dnia 15 kwietnia każdego roku wszystkie informacje dotyczące poprzedniego roku na potrzeby sporządzenia sprawozdania rocznego na temat nielegalnego handlu, o którym to sprawozdaniu mowa w rezolucji Konferencji CITES 11.17 (rev. CoP17).”.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia XXX r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*